

молитвата, дѣло Станой прекади още три пѣти храната.

— Хайде, цѣлувайте рѣка сега.

Баба Станойца цѣлуна най-напредъ рѣката на своя стопанинъ. Следъ това всички останали се заредиха предъ тѣхъ, снахитѣ цѣлунаха рѣка и на своитѣ мѣже.

— Сега, Иване, ти като ний старъ отъ братята си, на ти керемидата и иди прекади на всѣкѣже изъ кѣщи, обора, курника, па не забравяй да се прекръствашъ навсѣкѣже.

Даде ново нареждане дѣдо Станой. Иванъ взе керемидата и излѣзе. Другитѣ го чакаха прави. Когато той се върна, старецътъ седна, а следъ него насѣдаха всички.

Дѣдо Станой разчупи погачата на четири, следъ това на още по-малки кѣсове и раздаде на всички.

— Хайде почвайте. Всѣки да запази първата хапка и да я сложи, когато лѣга, подъ главата си, дано Богъ на всички ви прати добъръ сънъ.

Яденето се привърши, дигнаха софрата тѣй както си бѣше. Имаше обичай нищо да не се разтрѣбва срещу голѣмия празникъ.

— Хайде, дѣдо, разказвай сега.

Задърпаха малкитѣ дѣдо Станоя. Той седна на рогозката до мангала съ загасваща вече жарь, разрови го съ машата. Децата насѣдаха край него, а другитѣ по настрана. Види се, всички искаха да чуятъ приказката.

„Имало едно време — започна дѣдо Станой — една стара вдовица, на която останалъ само единъ синъ. Всички други измрѣли. Много бедни били. Имали само една малка схлупена кѣщичка. Дотегнала нѣмотията на момъка.

— Мамо, казалъ той веднѣжъ, ще замина, ще ида на далечна страна и,

когато спечеля много пари, ще се върна. Чакай ме на третия бѣдникъ.

Мѣчно било на майката, но благословила го и той заминал.

Минала една година. Дошелъ първиятъ бѣдникъ. Самотната майка го прекарала много тѣжно. Добри хора, се смилили и ѝ дали малко бобъ, тя го сварила и седнала да се храни срещу Коледа. И тя оставила първата си хапка. Като легнала, сложила я подъ главата си и сънувала презъ нощта чуденъ сънъ.

Сънувала, че нейниятъ синъ се връща богатъ, съ златни дрехи, на конъ, подъ който земята се тресе. Предъ себе си на коня той държи ненагледна хубавица, и двамата ѝ се усмихватъ.

Когато се събудила срѣднощъ отъ биенето на камбанитѣ, които извѣстявали, че се е родилъ Исусъ Христосъ, тя едва повѣрвала, че било